

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 czerwca 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 5/07 (ex N 469/05) w odniesieniu do złagodzenia obowiązku powiadamiania nałożonego na przedsiębiorstwa żeglugi morskiej objęte duńskim systemem podatku tonażowego

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 4522)

(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/868/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 13 września 2005 r. ⁽²⁾ Dania powiadomiła Komisję o zmianie duńskiego systemu podatku tonażowego, początkowo zatwierdzonego decyzją z dnia 12 marca 2002 r. ⁽³⁾ (sprawa N 563/01).

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 19.6.2007, s. 6.

⁽²⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2005) A/23228.

⁽³⁾ Tekst decyzji jest dostępny w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2001/n563-01.pdf. Decyzją z dnia 1 grudnia 2004 r. (sprawa N 171/04) Komisja zatwierdziła objęcie wykazem kwalifikowalnych rodzajów działalności pomocniczej (pozostających w ścisłym związku lub bezpośrednio powiązanych ze świadczeniem usług transportowych) wynajmu lokali komercyjnych, znajdujących się na pokładach, takich jak sklepy lub kioski, czy to przedsiębiorstwom trzecim, czy niezależnej części przedsiębiorstwa żeglugi morskiej, niezależnie od tego, czy działalność prowadzona w takich kioskach jest kwalifikowalna, czy nie. Tekst drugiej z wymienionych decyzji jest dostępny w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2004/n171-04.pdf

- (2) Zmiana ta została zarejestrowana jako zgłoszona pomoc pod numerem N 469/05. Zgłoszona zmiana została wprowadzona ustawą nr 408 z dnia 1 czerwca 2005 r.

- (3) W pismach z dnia 28 października 2005 r., dnia 19 maja i dnia 29 sierpnia 2006 r. ⁽⁴⁾ Komisja zwróciła się do władz duńskich o przedstawienie dodatkowych informacji, które zostały przedstawione w odpowiedziach z dnia 22 listopada 2005 r., dnia 30 czerwca 2006 r. oraz dnia 29 września 2006 r. ⁽⁵⁾

- (4) Decyzją z dnia 7 lutego 2007 r. Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”) zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽⁶⁾ (zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie pomocy państwa). Decyzją z dnia 4 kwietnia 2007 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie sprostowania zmieniającą decyzję o wszczęciu postępowania na wniosek władz duńskich. Zawiadomienie streszczające decyzję oraz pełną treść pisma w języku urzędowym – w poprawionej wersji – opublikowano w Dzienniku Urzędowym C 135/6 z dnia 19 czerwca 2007 r. ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Numery ref. TREN(2005) D/122520, TREN (2006) D/209990 i D/217824.

⁽⁵⁾ Zarejestrowanych pod numerami ref. TREN(2005) A/29975, TREN (2006) A/26422 i A/33708.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ Zob.: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2007/c_135/c_13520070619en00060019.pdf

- (5) Pismem z dnia 7 marca 2007 r. ⁽⁸⁾ Dania przedstawiła swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania. Tylko jedna zainteresowana strona przedstawiła swoje uwagi pismem z dnia 19 lipca 2007 r. ⁽⁹⁾.

2. OPIS ŚRODKA POMOCY

2.1. Opis zgłoszonego środka dotyczącego systemu podatku tonażowego

- (6) Zgłoszony środek opisano w decyzji o wszczęciu postępowania i zostanie ponownie opisany w niniejszej sekcji.
- (7) Transakcje handlowe między dwoma przedsiębiorstwami należącymi do tej samej grupy są dokonywane zgodnie z zasadą ceny rynkowej. Zgodnie z tą zasadą należy przeprowadzić weryfikację zgodności cen w transakcjach między przedsiębiorstwami powiązanymi należącymi do tej samej grupy przedsiębiorstw z cenami rynkowymi. W celu umożliwienia administracji podatkowej sprawdzenia, czy zasada ta jest przestrzegana, przedsiębiorstwa muszą dostarczyć wszystkie niezbędne informacje dotyczące ich transakcji handlowych z przedsiębiorstwami powiązanymi należącymi do tej samej grupy.
- (8) Ustawa nr 408 z dnia 1 czerwca 2005 r. zwalnia duńskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej objęte duńskim podatkiem tonażowym ⁽¹⁰⁾ z obowiązku dostarczania organom podatkowym wszystkich niezbędnych informacji o prowadzonych przez nie transakcjach finansowych z przedsiębiorstwami zagranicznymi należącymi do tej samej grupy.
- (9) Dokładniej art. 1 ust. 9 tej ustawy stanowi, że „ust. 1–8 nie mają zastosowania ani do przedsiębiorstw itp., które deklarują swoje dochody zgodnie z ustawą o podatku tonażowym w odniesieniu do kontrolowanych transakcji z zagranicznymi osobami prawnymi ani do stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej (por. ust. 1 pkt 2–4), w których dochody z tytułu tych transakcji są przydzielone do dochodów podlegających podatkowi tonażowemu”. Ust. 1–8, do których odnosi się powyższy artykuł, są zawarte w art. 3B ust. 9 ustawy o zarządzaniu w dziedzinie podatków (ustawa skonsolidowana nr 869 z dnia 12 sierpnia 2004 r., ostatnio zmieniona art. 1 ustawy nr 1441 z dnia 22 grudnia 2004 r.). Ustępy te odnoszą się do dwóch najważniejszych obowiązków nałożonych na wszystkie duńskie przedsiębiorstwa działające w Danii, mianowicie:

- a) do systematycznego dostarczania wraz z zeznaniem podatkowym informacji dotyczących transakcji handlowych prowadzonych z zagranicznymi przedsiębiorstwami powiązanymi; oraz

- b) do przygotowywania pisemnej dokumentacji dotyczącej sposobu, w jaki ustalono ceny i warunki tych transakcji. Dokumentacja ta powinna zostać przekazana organom podatkowym jedynie na ich wniosek.

- (10) Zgłoszone zmiany przewidują zwolnienie przedsiębiorstw podlegających podatkowi tonażowemu z obydwu obowiązków w odniesieniu do ich transakcji transgranicznych, ale pozostają w mocy w przypadku przedsiębiorstw podlegających podatkowi tonażowemu w odniesieniu do transakcji pomiędzy przedsiębiorstwami powiązanymi na terenie Danii.
- (11) Zgłoszony środek będzie zatem miał wpływ na „zasadę ceny rynkowej”, o której mowa w sekcji 2.11.1 pierwotnej decyzji z dnia 12 marca 2002 r. zatwierdzającej duński system podatku tonażowego ⁽¹¹⁾, w związku z tym, że zmieni on obowiązek dostarczania informacji i dokumentacji nałożony na przedsiębiorstwa korzystające z podatku tonażowego w odniesieniu do ich transakcji transgranicznych.
- (12) Zwolnienie z obowiązku dostarczania informacji i dokumentacji jest właściwe dla przedsiębiorstw podlegających podatkowi tonażowemu.

2.2. Opis istniejącego systemu

- (13) System podatku tonażowego opisano w decyzji Komisji z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie N 563/01 oraz z dnia 7 lutego 2007 r. w sprawie N 469/05. Jego główne cechy przypomniano poniżej w niniejszej sekcji.
- (14) Dochód pochodzący z wszystkich kwalifikowalnych działań i podlegający opodatkowaniu w ramach systemu podatku tonażowego stanowi zryczałtowaną kwotę odpowiadającą sumie ustalonych kwot, obliczaną dla każdego statku poprzez odniesienie do jego tonażu, bez względu na faktyczny zysk wypracowany przez przedsiębiorstwo żeglugi morskiej, w następujący sposób:

Do 1 000 ton netto	7 DKK (~ 0,90 EUR) za 100 ton netto za dzień
1 001 – 10 000 ton netto	DKK (~ 0,70 EUR) za 100 ton netto za dzień
10 001 – 25 000 ton netto	DKK (~ 0,40 EUR) za 100 ton netto za dzień
powyżej 25 000 ton netto	2 DKK (~ 0,30 EUR) za 100 ton netto za dzień

- (15) Obliczony w ten sposób dochód podlega opodatkowaniu według zwykłej stawki podatku od przedsiębiorstw.

⁽⁸⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2007) A/25703.

⁽⁹⁾ Zarejestrowanym pod nr ref. TREN(2007) A/38091.

⁽¹⁰⁾ Opisano w sekcji 2.2 poniżej.

⁽¹¹⁾ Zob. przypis 3. W sekcji 2.11.1 decyzji wyjaśniono, że przepisy dotyczące zasady ceny rynkowej w duńskim prawie podatkowym mają również zastosowanie do duńskiego systemu podatku tonażowego.

- (16) System ten, wdrożony po wejściu w życie dnia 1 stycznia 2001 r., jest otwarty dla przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu w Danii (mających w Danii stałe miejsce prowadzenia działalności) i świadczących usługi transportu morskiego. System jest otwarty także dla przedsiębiorstw zagranicznych zarejestrowanych w Danii w związku z przeniesieniem do tego państwa ich bazy administracyjnej. Systemem objęte mogą być jedynie dochody uzyskane z transportu morskiego.
- (17) Przedsiębiorstwa żeglugi morskiej mają swobodę wyboru tego systemu lub pozostania poza nim. Wyboru należy dokonać nie później niż w terminie złożenia zeznania podatkowego za rok, w stosunku do którego podatek tonażowy został zastosowany po raz pierwszy. Decyzja o wyborze systemu podatku tonażowego lub pozostaniu poza nim jest wiążąca na okres 10 lat. W Danii przedsiębiorstwa żeglugi morskiej należące do tej samej grupy muszą dokonać takiego samego wyboru w odniesieniu do systemu podatku tonażowego. Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugi morskiej wybiera system podatku tonażowego, to zostają nim objęte wszystkie statki i działania spełniające odnośne wymogi.
- (18) Zgodnie z najlepszą wiedzą Komisji Dania, poza systemem podatku tonażowego, stosuje obecnie tylko jeden inny system na rzecz przedsiębiorców transportu morskiego: system zwalniający właścicieli statków z podatku dochodowego i składek na ubezpieczenie społeczne marynarzy pracujących na pokładzie kwalifikowalnych statków (tzw. system DIS) ⁽¹²⁾.

2.3. Okres obowiązywania

- (19) Jak wspomniano w decyzji z dnia 7 lutego 2007 r. władze duńskie zobowiązały się pismem z dnia 14 lutego 2006 r. do ponownego zgłoszenia zgłoszonej zmiany przed upływem 10 lat. Przyjmuje się więc, że analizowany środek wygasa z końcem 2015 r.

2.4. Budżet

- (20) Jak wspomniano w decyzji z dnia 7 lutego 2007 r. władze duńskie stwierdziły, że zmiana nie powinna mieć wpływu na budżet w ramach obecnego systemu. Przewidywana zmiana nie wpłynie na pomoc indywidualną.

3. PODSTAWY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (21) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja poruszyła dwie najważniejsze kwestie w odniesieniu do zgłoszonego środka.

— Po pierwsze, należy ustalić, czy po wdrożeniu zgłoszonych środków Dania mogłaby nadal zagwarantować, że jej organy podatkowe będą w stanie wykrywać wszelkie próby uchylania się od opodatkowania przez zagraniczne przedsiębiorstwa powiązane przedsiębiorstw żeglugi morskiej podlegających opodatkowaniu duńskim podatkiem tonażowym i informować o takich próbach odnośne obce kraje, w których znajdują się te przedsiębiorstwa. Jeżeli nie, Komisja zastanawiała się, czy inne kraje, w tym państwa członkowskie inne niż Dania, powinny zostać obciążone kontrolowaniem wszystkich transakcji transgranicznych z przedsiębiorstwami objętymi duńskim podatkiem tonażowym (z których większość to prawdopodobnie przedsiębiorstwa z siedzibą w Danii).

— Po drugie, Komisja zastanawiała się, czy zgodne z prawem jest nierówne traktowanie w odniesieniu do obowiązku dostarczania informacji i dokumentacji beneficjentów mających jedynie krajowe przedsiębiorstwa powiązane niekwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym i beneficjentów mających tylko zagraniczne przedsiębiorstwa powiązane. W świetle orzecznictwa w sprawie *Matra* ⁽¹³⁾ takie nierówne traktowanie może bowiem także wpływać na zgodność systemu.

- (22) Komisja przypomniała, że środki zabezpieczające mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia „odporności” systemów podatku tonażowego.
- (23) W szczególności bez skutecznego wdrożenia przedmiotowego środka zabezpieczającego sektory inne niż transport morski, czy to w zainteresowanym państwie członkowskim, czy w innych krajach, mogą korzystać z możliwości uchylenia się od płacenia podatku od przedsiębiorstw poprzez transakcje handlowe z przedsiębiorstwami powiązanymi podlegającymi opodatkowaniu w ramach systemu podatku tonażowego zainteresowanego państwa członkowskiego.
- (24) Komisja obawiała się również, że zmiana przedmiotowego środka zabezpieczającego, którego dotyczy zgłoszenie, doprowadzi do sytuacji, w której działania podlegające opodatkowaniu w innych krajach, a zatem nieobjęte systemem podatku tonażowego w Danii, będą czerpać z niego nienależne im korzyści poprzez transakcje prowadzone po nierzetelnych cenach z przedsiębiorstwami powiązanymi mającymi siedzibę w Danii i objętymi duńskim podatkiem tonażowym.

⁽¹²⁾ Sprawa NN 116/98, zatwierdzona przez Komisję decyzją z dnia 13 listopada 2002 r. Tekst decyzji dostępny jest w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transport-1998/nn116-98.pdf

⁽¹³⁾ Zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Matra* z dnia 15 czerwca 1993 r., sprawa C-225/91, *Matra* przeciwko Komisji, w szczególności pkt 41: „41. Pod tym względem należy zaznaczyć, że o ile postępowanie określone w art. 92 i 93 pozostawia znaczną swobodę decyzyjną Komisji, a w pewnych okolicznościach także Radzie, w odniesieniu do podjęcia decyzji o zgodności systemu pomocy państwa z wymogami wspólnego rynku, to z ogólnego programu Traktatu wynika jasno, że postępowanie takie nie może nigdy przynieść wyniku sprzecznego ze szczegółowymi postanowieniami Traktatu (orzeczenie w sprawie 73/79, *Komisja przeciwko Włochom* [1980] Rec. 1533, pkt 11). Trybunał stwierdził także, że aspekty pomocy sprzeczne ze szczegółowymi postanowieniami Traktatu innymi niż art. 92 i 93 mogą być tak nierozważalnie powiązane z przedmiotem pomocy, że niemożliwa jest ich osobna ocena (wyrok w sprawie 74/76 *Iannelli przeciwko Meroniemu* [1977] Rec. 557)”.

- (25) Komisja zauważyła, że duńskie organy podatkowe zachowują jednak możliwość przeprowadzenia kontroli *ex post* transakcji wewnątrz grupy, w których uczestniczyły jedynie duńskie przedsiębiorstwa objęte podatkiem tonażowym.

4. UWAGI WŁADZ DUŃSKICH DOTYCZĄCE DECYZJI O WSZCZĘCIU POSTĘPOWANIA

- (26) Pismem z dnia 15 marca 2007 r.⁽¹⁴⁾ władze duńskie odpowiedziały na decyzję o wszczęciu postępowania, wskazując, że nie mają dalszych uwag ani komentarzy i odnoszą się tym samym do odpowiedzi, których udzieliły wcześniej w pismach z dnia 22 listopada 2005 r., dnia 30 czerwca 2006 r. i dnia 29 września 2006 r.
- (27) W piśmie z dnia 22 listopada 2005 r. stwierdzono, że: „Zgłoszony program nie będzie wiązał się z transferem środków publicznych do przedsiębiorstw korzystających z pomocy. Jest to ograniczenie wymogu dotyczącego sprawozdawczości i dokumentacji, które nie ma wartości ekonomicznej samo w sobie. Zgłoszony program nie oznacza zatem żadnych dodatkowych korzyści finansowych ani podatkowych itd. w porównaniu z programami wcześniej zatwierdzonymi przez Komisję. Przedsiębiorstwa żeglugi morskiej podlegające opodatkowaniu podatkiem tonażowym muszą spełniać wymogi zasady ceny rynkowej we wszystkich swoich kontrolowanych transakcjach. Zgłoszony program nie zmienia tego wymogu. Program obejmuje jedynie ograniczenie wymogu udokumentowania zgodności z zasadą ceny rynkowej dla niektórych kontrolowanych transakcji”.
- (28) W piśmie z dnia 30 czerwca 2006 r. władze duńskie wskazały, że przed wejściem w życie ustawy 408 z dnia 1 czerwca 2005 r. obowiązek dostarczania informacji i dokumentacji dotyczył wyłącznie transakcji transgranicznych pomiędzy przedsiębiorstwami powiązanymi. Ustawa rozszerzyła ten obowiązek na transakcje między przedsiębiorstwem opodatkowanym duńskim podatkiem tonażowym i przedsiębiorstwem powiązaniem nieopodatkowanym podatkiem tonażowym podlegającym opodatkowaniu w Danii.
- (29) W piśmie z dnia 29 września 2006 r. władze duńskie wskazały w odniesieniu do kwestii, czy obce kraje, w tym państwa członkowskie inne niż Dania, powinny ponosić ciężar kontrolowania wszystkich transakcji transgranicznych z przedsiębiorstwami opodatkowanymi duńskim podatkiem tonażowym:

„Krajowe organy podatkowe mają obowiązek sprawdzenia rachunku zysków i strat przedsiębiorstw i osób podlegających opodatkowaniu w tym kraju. W ramach zobowiązań międzynarodowych konieczne może być również przekazanie informacji innym krajom – z własnej inicjatywy lub na wniosek.

Decyzja w sprawie sposobu wypełnienia zadań kontrolnych musi leżeć w kompetencjach samego organu podatkowego państwa członkowskiego. Dla duńskich organów podatkowych decydujące znaczenie ma fakt, aby duńskie dochody podatkowe były chronione uwzględniając dostępne zasoby. Oznacza to też, że zadania kontrolne

skoncentrują się naturalnie na jednostkach podlegających opodatkowaniu, które w ocenie ryzyka zostały uznane za jednostki warte dokładnego nadzorowania.

Proponowana zmiana duńskiego systemu podatku tonażowego nie zmienia tego stanu rzeczy. Z drugiej strony może ona wpłynąć na możliwości duńskich organów podatkowych w zakresie przyjmowania wniosków o udzielenie informacji od organów podatkowych innych krajów.

W szczególności jeżeli chodzi o ceny transferowe, otrzymanie po fakcie niezbędnych dowodów, że transakcje wewnątrz grupy przeprowadzono zgodnie z zasadą ceny rynkowej, może okazać się trudne. Często podstawa porównania stosowana przy ocenie nie będzie pełna. Znacznie łatwiej jest zatem otrzymać niezbędną dokumentację w czasie przeprowadzania transakcji wewnątrz grupy. Obowiązek dostarczenia dokumentacji jest wyraźną zachętą do zdobywania na bieżąco materiałów w celu poparcia wniosku, że wewnętrzne transakcje przeprowadzono zgodnie z zasadą ceny rynkowej.

Zgodnie ze zgłoszoną zmianą przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym zwolnione są z obowiązku dostarczania dokumentacji, jeżeli transakcje dotyczą przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy zagranicznej. Na mocy zwolnienia podmioty te nie będą podlegały temu samemu wymogowi zdobywania na bieżąco lub w ogóle materiałów w celu poparcia wniosku, że transakcje z przedsiębiorstwami w ramach grupy przeprowadzono zgodnie z zasadą ceny rynkowej. Na wniosek innego kraju o dostarczenie informacji można odpowiedzieć, jeżeli istnieją materiały, na przykład księgi przedsiębiorstwa z pokwitowaniami. Duńskie organy podatkowe nie będą miały jednak możliwości żądania sporządzenia nowych materiałów wyłącznie do użytku organów podatkowych innego kraju. Jeżeli jednostka podlegająca opodatkowaniu nie podlega obowiązkowi dostarczania dokumentacji, nie będzie na przykład możliwe wymaganie sporządzenia przez nią analizy porównawczej dla innego kraju. W tym kontekście zwolnienie może być ze szkodą dla innych krajów”.

- (30) W tym samym piśmie z dnia 29 września 2006 r. w odniesieniu do kwestii, czy po wprowadzeniu zgłoszonego środka środki zabezpieczające pozostaną odporne na wszelkie próby uchylania się od płacenia podatków przez zagraniczne przedsiębiorstwa powiązane przedsiębiorstw żeglugi morskiej podlegających opodatkowaniu duńskim podatkiem tonażowym, stwierdzono, że:

„Aby takie zapewnienie było możliwe, wymagane byłoby przynajmniej coroczne sprawdzanie wszystkich podmiotów podlegających opodatkowaniu podatkiem tonażowym z przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy zagranicznej i sprawdzanie pod tym kątem wszystkich transakcji między dwoma stronami. Byłoby to jednak zupełnie nierealistyczne. Duńskie organy podatkowe zobowiązane są do określania priorytetów zgodnie ze swoimi zasobami i dążenia do optymalizacji zadań kontrolnych.

⁽¹⁴⁾ Zarejestrowane pod numerem TREN(2007)A/26997.

Obowiązujące zasady są wyrazem poczynionych prób stworzenia najlepszych środków zabezpieczających przed uchylaniem się od płacenia podatków. Zgłoszona zmiana – zwolnienie z obowiązku dostarczania informacji i dokumentacji – osłabi trochę te środki zabezpieczające. Z tego wynika zgłoszenie do Komisji”.

- (31) We wspomnianym wcześniej piśmie władze duńskie stwierdziły, że zmiana osłabi trochę środek zabezpieczający, dodając jednak, że „trochę oznacza tylko trochę”. Według władz duńskich „jeżeli inne państwo członkowskie zainteresowane transakcją transgraniczną również posiada system podatku tonażowego, zmiana nie będzie miała znaczenia. Problemy mogą pojawić się tylko w odniesieniu do krajów, które nie wdrożyły takiego systemu podatku tonażowego. Ważne jednak będzie, czy kraj sam wprowadził obowiązek dostarczania dokumentacji, czy nie uznał za konieczne nałożenia takiego obowiązku na podatników”.
- (32) Na pytanie, jak uzasadnić nierówne traktowanie w odniesieniu do obowiązku dostarczania informacji i dokumentacji przedsiębiorstw objętych duńskim systemem podatku tonażowego i tych, które nie są nim objęte (ale które podlegają opodatkowaniu duńskim podatkiem od przedsiębiorstw), władze duńskie odpowiedziały, że specjalny rachunek zysków i strat, w tym brak możliwości dokonywania odliczeń, oznacza, że obowiązek dostarczania informacji i dokumentacji ma mniejsze znaczenie dla osób podlegających podatkowi tonażowemu.

5. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ ZAINTERESOWANE STRONY

- (33) Tylko jedna zainteresowana strona, Duńskie Stowarzyszenie Armatorów, (*Danmarks Rederiforening*), zareagowała na publikację w Dzienniku Urzędowym zawiadomienia streszczającego decyzję o wszczęciu postępowania.
- (34) Pismem z dnia 19 lipca 2007 r.⁽¹⁵⁾ Duńskie Stowarzyszenie Armatorów przypomina, że duńskie przedsiębiorstwo żeglugi morskiej musi, jak wcześniej, działać zgodnie z warunkami ceny rynkowej, zarówno wewnątrz, między działalnością opodatkowaną podatkiem tonażowym i działalnością ogólną, jak i zewnątrz w odniesieniu do przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy zagranicznej. Przedsiębiorstwo musi też być w stanie dostarczyć dowody zastosowanych cen.
- (35) Duńskie Stowarzyszenie Armatorów podkreśla, że w ramach zgłoszonego środka przedsiębiorstwa nie będą musiały dostarczać informacji odnoszących do transakcji handlowych z zagranicznymi przedsiębiorstwami powiązanych z wyprzedzeniem, ale jedynie na wezwanie.
- (36) W kwestii, czy różne traktowanie przedsiębiorstw w odniesieniu do procedur administracyjnych jest uzasadnione, Duńskie Stowarzyszenie Armatorów

podkreśla, że z pewnością Komisja nie jest zdania, że na niektóre przedsiębiorstwa powinny być nakładane niepotrzebne obciążenia administracyjne jedynie w celu równego traktowania z punktu widzenia konkurencyjności z innymi przedsiębiorstwami, w odniesieniu do których władze uważają, że dane procedury są konieczne.

6. KOMENTARZE DANII NA TEMAT UWAG OSÓB TRZECICH

- (37) Dania nie przesłała komentarzy na temat uwag przekazanych przez Duńskie Stowarzyszenie Armatorów.

7. OCENA POMOCY

7.1. Istnienie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE

- (38) W rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (39) Poprzez system podatku tonażowego władze duńskie zapewniają korzyść, obniżając podatek od przedsiębiorstw, którym sektor musiałby zostać obciążony, stosując zasoby państwowe i sprzyjając w ten sposób niektórym przedsiębiorstwom, ponieważ środek dotyczy sektora międzynarodowej żeglugi morskiej. Takie dotacje grożą zakłóceniem konkurencji i mogą wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi, ponieważ taką działalność żeglugową prowadzi się zasadniczo na rynku światowym.
- (40) Komisja uznaje, że zgłoszony środek nie zmienia kwalifikacji programu jako pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.
- (41) W tym kontekście główną kwestią jest ustalenie, czy przewidywane środki wpłynęłyby na ocenę zawartą w decyzji Komisji z dnia 12 marca 2002 r.⁽¹⁶⁾ w odniesieniu do ogólnej zgodności systemu ze wspólnym rynkiem.

7.2. Zgodność środka pomocy

- (42) W rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem, a zatem może stanowić możliwą podstawę do wyłączenia jej z ogólnego zakazu pomocy państwa. W niniejszym przypadku Komisja uznaje, że zgłoszony środek należy analizować na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE.

⁽¹⁵⁾ Zarejestrowane pod numerem TREN(2007)A/38091.

⁽¹⁶⁾ Zob. przypis 3.

(43) Pomoc dla sektora morskiego należy w szczególności rozpatrywać w świetle wytycznych wspólnotowych z 2004 r. dotyczących pomocy państwa dla transportu morskiego ⁽¹⁷⁾ (zwanych dalej „wytycznymi”).

7.2.1. Złagodzenie środków zabezpieczających

(44) W decyzji o wszczęciu postępowania przypomniano, że jednym z głównych warunków zgodności systemu podatku tonażowego z zasadami wspólnego rynku jest wdrożenie środków zabezpieczających związanych z tymi systemami. Warunek ten jest w szczególności określony w ostatnim akapicie sekcji 3.1 wytycznych, zgodnie z którym „w wypadkach gdy przedsiębiorstwo będące właścicielem statku jest zaangażowane również w inną działalność komercyjną, konieczne jest przejrzyste prowadzenie rachunkowości dla uniknięcia oddziaływania na działalność niezwiązaną z żeglarstwem”.

(45) Środki zabezpieczające stanowiące integralną część systemu mają na celu zagwarantowanie, że żadne działania inne niż transport morski nie będą pośrednio czerpały korzyści z systemu w zainteresowanym państwie członkowskim lub w żadnym innym państwie członkowskim lub kraju trzecim. Gdyby zmieniony system podatku tonażowego mógł potencjalnie skutkować odnośzeniem korzyści z opodatkowania duńskim podatkiem tonażowym przez podmioty prowadzące działalność inną niż żegluga morska, zgodność systemu wzbudzałaby wątpliwości.

(46) Jednym z głównych środków zabezpieczających jest weryfikacja, zgodnie z zasadą ceny rynkowej, transakcji handlowych między przedsiębiorstwami opodatkowanymi podatkiem tonażowym i ich ewentualnymi przedsiębiorstwami powiązanymi (lub częściami tych przedsiębiorstw, opodatkowanymi zwykłym podatkiem od przedsiębiorstw), niezależnie od tego, czy takie przedsiębiorstwa powiązane są przedsiębiorstwami krajowymi czy zagranicznymi.

(47) Nawet jeżeli organy duńskie uważają, że wymóg dotyczący sprawozdawczości i dokumentacji nie ma żadnej wartości ekonomicznej sam w sobie, jest on powiązany z transakcjami finansowymi, które same w sobie mają charakter gospodarczy – bez skutecznego wdrożenia środków zabezpieczających dotyczących transakcji handlowych sektory inne niż transport morski (w zainteresowanym państwie członkowskim bądź w innych krajach) mogą skorzystać z możliwości uniknięcia uiszczenia podatku od przedsiębiorstw poprzez zawieranie transakcji handlowych z przedsiębiorstwem powiązanym opodatkowanym podatkiem tonażowym obowiązującym w zainteresowanym państwie członkowskim, co nie jest uzasadnione żadnym celem leżącym we wspólnym interesie.

(48) Ponadto Komisja uważa, że gdyby środki zabezpieczające okazały się nawet częściowo nieskuteczne lub prawdopodobne byłoby, że okażą się nieskuteczne, system podatku tonażowego może stworzyć możliwość uchylania się od opodatkowania, co przyniesie szkodę państwom członkowskim i krajom EOG.

(49) Z tego powodu złagodzenie środków zabezpieczających należy uznać za zmieniające warunki wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. W tych okolicznościach system byłby niezgodny ze wspólnym rynkiem.

7.2.2. Rozróżnienie między krajowymi i zagranicznymi przedsiębiorstwami powiązanymi

(50) Ponadto Komisja rozumie, że władze duńskie zamierzają nadal weryfikować, stosując środek zabezpieczający oparty na zasadzie ceny rynkowej, transakcje przeprowadzane między dwoma przedsiębiorstwami powiązanymi, z których jedno opodatkowane jest podatkiem tonażowym, tak jak to miało miejsce dotychczas, ale tylko w przypadku, kiedy oba przedsiębiorstwa podlegają opodatkowaniu w Danii.

(51) W rezultacie weryfikacja transakcji wewnątrz krajowych w obrębie przedsiębiorstwa opodatkowanego podatkiem tonażowym wciąż podlega nadzorowi duńskich organów podatkowych i stanowi ich obowiązek, natomiast weryfikacja transakcji transgranicznych między przedsiębiorstwem opodatkowanym podatkiem tonażowym w Danii a zagranicznym przedsiębiorstwem powiązanym stanowiłaby obowiązek przedmiotowego kraju obcego, w wyniku czego międzynarodowe transakcje finansowe byłyby pozbawione nadzoru.

(52) W wyniku tego zgłoszony środek zmienia duński system podatku tonażowego zatwierdzony przez Komisję w 2002 r. ⁽¹⁸⁾ i zwolni przedsiębiorstwa opodatkowane podatkiem tonażowym z wymagań obowiązujących w 2002 r. Działania inne niż transport morski prowadzone w innym państwie członkowskim lub kraju EOG przez przedsiębiorstwo powiązane z przedsiębiorstwem podlegającym podatkowi tonażowemu w Danii mogą znacznie łatwiej skorzystać z opodatkowania duńskim podatkiem tonażowym i unikać opodatkowania zwykłym podatkiem od przedsiębiorstw w zainteresowanym państwie członkowskim lub kraju EOG. Dania przyznaje, że taka sytuacja ma miejsce, gdyż stwierdza, że przedmiotowy środek zabezpieczający zostanie „trochę” osłabiony. Należy jednak stosować zasady niedyskryminacji i równego traktowania wszystkich przedsiębiorstw w sektorze. Władze duńskie uważają, że oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania nie są powszechne w transakcjach handlowych, ale gdyby nawet tak było, wydaje się, że kontrole są niezbędne do zapewnienia właściwego funkcjonowania transakcji międzynarodowych.

(53) Komisja uważa, że środek zabezpieczający dotyczący transakcji zawieranych wewnątrz grupy musi chronić przed zakłóceniami na wspólnym rynku wynikającymi w równym stopniu z korzyści przedsiębiorstw powiązanych w zainteresowanym państwie członkowskim i w innych państwach członkowskich. W przeciwnym razie konsekwencje uchylania się od opodatkowania przez przedsiębiorstwo opodatkowane podatkiem tonażowym poważnie wpłynęłyby na funkcjonowanie wspólnego rynku.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 13 z 17.1.2004, s. 3.

⁽¹⁸⁾ Zob. przypis 3.

- (54) W rezultacie Komisja uważa, że państwo członkowskie, które wprowadziło system podatku tonażowego, musi traktować transgraniczne transakcje zawierane wewnątrz grupy (transakcje transgraniczne, które mogą przynieść korzyści przedsiębiorstwu powiązanym w każdym innym państwie członkowskim lub kraju EOG) jak transakcje, które przyniosły korzyści tym przedsiębiorstwom na terytorium danego państwa członkowskiego. Innymi słowy, dla celów wdrożenia środków zabezpieczających dotyczących transakcji zawieranych wewnątrz grupy państwo członkowskie musi stosować wobec transakcji zawieranych przez przedsiębiorstwo opodatkowane podatkiem tonażowym z zagranicznym przedsiębiorstwem powiązanym te same normy, które stosuje wobec transakcji zawieranych z krajowymi przedsiębiorstwami powiązanymi nieopodatkowanymi podatkiem tonażowym.
- (55) Zgodnie z zasadą niedyskryminacji i równego traktowania państwo członkowskie, w którym nakładany jest podatek tonażowy, musi nałożyć na transakcje wewnątrz krajowe (mogące przynieść szkodę przedmiotowemu państwu członkowskiemu) i transakcje transgraniczne (mogące przynieść szkodę innym państwom członkowskim lub krajom EOG) taki sam obowiązek przedstawiania informacji i dokumentacji określony w ramach przedmiotowego środka zabezpieczającego. Informacje te są niezbędne do sprawdzania cen transferowych wewnątrz grupy przedsiębiorstw.
- (56) Łagodząc weryfikację, której duńskie władze muszą poddać transakcje zawierane między przedsiębiorstwem opodatkowanym duńskim podatkiem tonażowym i dowolnym jego zagranicznym przedsiębiorstwem powiązanym, Dania postępuje niezgodnie z zasadami niedyskryminacji i równego traktowania. Postępując w ten sposób Dania przeniosłaby co najmniej część ciężaru weryfikacji, czy przestrzegane są cele systemu, oraz weryfikacji późniejszych ewentualnych zakłóceń na wspólnym rynku na inne państwo członkowskie i kraj EOG, w których podatkiem jest objęte nieopodatkowane podatkiem tonażowym przedsiębiorstwo powiązane biorące udział w transakcji.
- (57) Dlatego też Komisja stwierdza, że zgłoszony środek doprowadzi do istotnego osłabienia środka zabezpieczającego z innego państwa członkowskiego lub kraju EOG.
- (58) Ponadto Komisja uważa za nieuzasadnione nierówne traktowanie w odniesieniu do obowiązku przedstawiania informacji i dokumentacji beneficjentów mających jedynie krajowe przedsiębiorstwa powiązane niekwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym i beneficjentów mających także zagraniczne przedsiębior-

stwa powiązane. Środek doprowadziłby więc do zakłócenia konkurencji między przedsiębiorstwami mającymi zagraniczne przedsiębiorstwa powiązane i przedsiębiorstwami, które ich nie mają.

- (59) W rezultacie zgłoszony środek zmienia warunki wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE i nie spełnia wymogu zawartego w ostatnim akapicie sekcji 3.1. wytycznych. Przedmiotowy środek uznaje się zatem za niezgodny ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

7.3. Wniosek

- (60) Podsumowując, Komisja uważa, że zgłoszony środek doprowadziłby do zakłóceń sprzecznych ze wspólnym interesem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE, i uznaje duński system podatku tonażowego za niezgodny ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgłoszony środek uchylający wobec właścicieli statków opodatkowanych duńskim podatkiem tonażowym obowiązek nałożony na wszystkie inne przedsiębiorstwa polegający na przedstawianiu duńskim organom podatkowym informacji handlowych dotyczących wszystkich transakcji handlowych zawieranych z przedsiębiorstwami powiązanymi mającymi siedzibę za granicą na podstawie ustawy nr 408 z dnia 1 czerwca 2005 r. jest niezgodny ze wspólnym rynkiem.

W związku z tym środek nie może być wdrożony.

Artykuł 2

W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Dania poinformuje Komisję o środkach, które zostały podjęte w celu zastosowania się do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący